

ИЗВЕШТАЈ

са студијског путовања „У краљевству белоглавог супа“ које је реализовано у суботу, 9. октобра 2021. године у Сјеници, на обронцима Увца и Новом Пазару

На пут ка Сјеници, у суботу, 9. октобра 2021. године, упутило се 8 радника ОШ „Бранко Радичевић“ Вранеша:

1. Нена Пековић
2. Мирјана Дугалић
3. Миљисав Краговић
4. Ивана Васиљевић
5. Иван Терзић
6. Јасна Јеротијевић
7. Марко Ђоковић и
8. Дејан Јеринић.

Полазак је био из Вранеша у 6h. Идемо пут Краљева и ибарском магистралом настављамо путовање према Рашки. Стижемо до Новог Пазара и скрећемо ка Сјеници. Пространа пештерска висораван се указује пред нама, са типичним призорима: стадо крава на једном пропланку, на другом стадо оваца, на трећем коњи... Стижемо у Сјеницу, у хотел „Борови“, где нас чека превозник до главне дестинације - видиковца Молитве, а и све боје чаробне јесени.

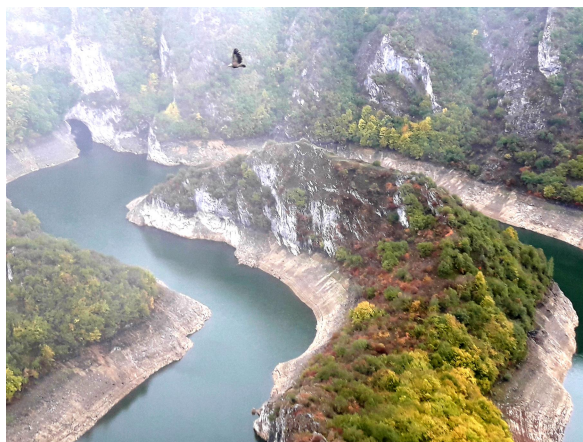
Након краће паузе за кафицу, настављамо путовање. Дан је прохладан, али то не умањује нашу знатижељу да се што пре нађемо на одредишту. Атмосфера је, као и увек, позитивна. Крећемо се путем према Ивањици. На неких десетак километара од центра Сјенице наилазимо на путоказ који нас упућује на сеоски пут са леве стране коловоза. Даље идемо делом

кроз приватна имања, делом кроз шумарак. Туризам је овде тек у повоју. Етно села се стидљиво помаљају уз пут, са утиском да има још пуно радова док не крену да примају прве госте. Предео је заиста леп, али, утиска сам, да без локалног водича, тешко је пронаћи сам чувени видиковцац.

Конечно стижемо. Водич нам објашњава да смо на приватном имању господина Бајра Муховића. Док идемо према одредишту, нико ни не слуги колико лепоте је пред нама. Видиковцац “Молитва” припада Специјалном резервату природе Увац и носи епитет најлепшег видиковца у Србији. Налази се недалеко од врха Молитва, на надморској висини од 1247m. Овај резерват природе, осим погледа на прелепе меандре Увца, пружа и незабораван доживљај дружења са ретком и заштићеном врстом птица наших простора - белоглавим суповима. Кажу да ако имате среће, видећете лет белоглавог супа током посете, што ће причу учинити потпуном и посебном. Специјални резерват природе Увац привлачи све већи број љубитеља природе, авантуриста и фотографа. Свако ко воли да путује Србијом има ово место уписано на листи места које је посетио. Уколико није, сигурно планира.

Стигли смо до дрвене платформе видиковца и уверили смо се - чаробан поглед који одузима дах, а изнад нас пар белоглавих супова који позирају све време и као да нам пружају добродошлицу.

Као и увек - посебно место за једну посебну, заједничку, фотографију:

Неоптерећени журбом, дуго смо фотографисали и уживали у погледу. Схватили смо да је ово место лепо у свим годишњим добима. И да ћемо га опет походити.

Лагано, стазом, враћамо се ка превозу. У договору са водичем, свраћамо у домаћинство Муховић да бисмо пазарили чувени сјенички сир и мед на њиховом самом изворишту, у оазису нетакнуте природе. Јасно је зашто су ове намирнице надалеко познате и да им је квалитет несумљив и очигледан.

Крећемо назад, ка Сјеници. Ова општина је трећа по величини у Србији и има око 34 000 становника. Смештена у благој котлини пештерске висоравни, налази се на 980 метара надморске висине. Овде су некада каравани на путу из Дубровника у Цариград одмарали коње. Први пут се помиње 1253. године. Умела је да буде одсечена од света због снегова и сметова, а и данас су у овом крају најниже температуре у читавој Србији. Пре него што ћемо ући у град и кренути у његов обилазак, свраћамо до воденице на којој су такозвана Сјеничка врела. Вода шикља из брда и спушта се у неколико млазева преко брежуљка, док се не сједини и отиче даље. Воденица је и даље активна, а садашњи власници су је купили још 1823. године. И данас изгледа као некада. Ово место представља и почетак ски - стазе Жари, која има уређене стазе у дужини од 5,5km и опремљено стрелиште за Биатлон. Ово је једина таква стаза у региону, тако да се управо овде одржавају најзначајнија такмичења.

Прво место које је планирано за обилазак у граду јесте џамија Султан Валиде. Велелепна, царска, монументална грађевина саграђена половином деветнаестог века. Мајка турског султана Абдул - Хамида поклонила је Сјеници ову џамију. Фасцинира купола на њој са висином од 15 метара. У народу је сачувана легенда о томе како су хајдуци и одметници опљачкали караване са Валидином робом. Када је, након дугог чекања, повратила своје благо, дала га је да се сагради светиња у Сјеници, у којој ће се људи за њену душу, Богу молити. Због изузетног историјског и архитектонског значаја, Валидина џамија је 1989. године проглашена за споменик културе.

Водич нас води даље ка центру града. Пролазимо поред шадрвана, прелазимо мост и бацамо поглед на градски парк и будући музеј - "Сјеничку кућу". У најстаријој кафани у граду чека нас ручак - сјенички ћевапи са лепињом и салатом. Време је за предах.

Након укусног оброка крећемо ка Новом Пазару. Кафа из филџана са ратлуком и неки од чувених слаткиша нас тамо чекају. Још који поглед на Пештерску висораван и Специјални резерват природе Пештерско поље, које се простире на 3118ha. Овај статус ужива од 2016. године. Због специфичног рељефа и климе, лети га зову “српским Тибетом”, а зими “српским Сибиром”. Најнижа температура у Србији икада, измерена је управо овде, 13. јануара 1985. године (Карајукића Бунари) - 39,5 степени Целзијусових.

У Новом Пазару шетамо градским кејом и одлазимо на баклаве у најстарију посластичарницу у граду. Одатле, идемо у кафе ресторан на праву, јаку, домаћу кафу. Након одмора, кренуло се са куповином аутентичних новопазарских производа: ратлука различитих укуса, пржене кафе и пазарских ћевапа. Било је време да кренемо кући.

